

Työeläkelaitoksille

VAHVISTETTUJA LAKEJA:

**TIETOJENANTO ULOSOTTOVIRANOMAISILLE, MERIMIESELÄKEKASSAN HALLINON
UUDISTAMINEN, VALTION ELÄKERAHASTO JA MAATALOUSYRITTÄJIEN TYÖTULON
MÄÄRITTÄMINEN**

1

Tietojenanto ulosottoviranomaisille

Tasavallan presidentti vahvisti 29.12.1989 lain työntekijäin eläkelain 17 §:n (1304/89) ja lain merimieseläkelain 64 §:n (1305/89) muuttamisesta. Hallituksen esitys mainituiksi laeiksi on lähetetty eläkelaitoksille yleiskirjeen A 29/89 liitteenä.

Lait vahvistettiin sanamuodoltaan hallituksen esityksestä poiketen siten, että "ulosottomiehen pyynnöstä" muutettiin muotoon "ulosottoa varten asianomaisen viranomaisen pyynnöstä".

Vuoden 1990 alusta poistuneen eläkkeiden ulosmittauskiellon vuoksi tehty lainmuutos velvoittaa eläkelaitoksen ja eläketurvakeskuksen yksittäistapauksissa ulosottoviranomaisen pyynnöstä ilmoittamaan maksamansa eläkkeen määrän sekä tiedossaan olevat muut laitokset, jotka maksavat eläkkeensäajalle toimeentuloetuuksia.

TEL:n säännös koskee viittaussäännösten kautta myös LEL:ä, YEL:ä, MYEL:ä, LuEL:a ja TaEL:a. Myös kansaneläkelain 79 §:ään on lisätty tiedoksianto-velvollisuutta koskeva säännös (22.12.1989/1250).

Lait tulivat voimaan 1.1.1990.

2

Merimieseläkekassan hallinnon uudistaminen

Tasavallan presidentti vahvisti 29.12.1989 lain merimieseläkelain muuttamisesta (1309/89).

Lailla muutetaan merimieseläkelain säännöksiä, jotka koskevat merimieseläkekassan hallitusta ja valtuuskuntaa. Hallituksen nimittää vastaisuudessa

LA/Outi Lehmus

16.1.1990

merimieseläkekassan valtuuskunta. Muutoksen yhteydessä tarkistettiin myös hallituksen toimintatapa ja, tehtäviä ja nimenkirjoitusoikeutta sekä ulotettiin vakuutusyhtiöiden omistusoikeuden rajoitusta koskevat säännökset koskemaan myös merimieseläkekassaa.

Laki tuli voimaan 1.1.1990.

3

Valtion eläkerahasto

Tasavallan presidentti vahvisti 29.12.1989 lain valtion eläkerahastosta (1372/90). Hallituksen esitys mainituksi laiksi on lähetetty eläkelaitoksille yleiskirjeellä A 27/89.

Laki vahvistettiin hallituksen esityksestä poiketen. Koska lain 5 §:n vahvistaminen esitetyssä muodossa olisi vaatinut perustuslain mukaisen sääntämisjärjestyksen, valtiovarainvaliokunta esitti mietinnössään sen poistamista. Tämä merkitsee sitä, että vuotuiset eläkemenot suoritetaan kokonaan kunkin tulo- ja menoarvion sisältämistä varoista. Jotta näihin eläkemaksuihin voitaisiin kuitenkin käyttää myös eläkerahaston varoja, valiokunta ehdotti, että rahaston varoista voitaisiin vuosittain siirtää eläkkeiden maksuun määrä, joka vastaa enintään 3/4 valtion palvelukseen perustuvista eläkkeistä aiheutuvista menoista. Näistä muutoksista aiheutui vastaavasti muutokset myös lain 3, 6 ja 7 §:ään. Eduskunta hyväksyi lain valtiovarainvaliokunnan ehdotuksen mukaisena.

Laki tuli voimaan 1.1.1990.

4

Maatalousyrittäjien työtulon määrittämistapa muuttuu

Tasavallan presidentti vahvisti 29.12.1989 lain maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta (1312/89). Hallituksen esitys mainituksi laiksi on lähetetty eläkelaitoksille yleiskirjeeseen A 25/89 liitteenä. Laki vahvistettiin hallituksen esityksen mukaisena.

Lailla muutetaan maatalousyrittäjän työtulon määrittämistapaa. Viljelmän työtulo määritetään erikseen viljellyn maatalousmaan ja kasvullisen metsämaan osalta ja saadut työtulot lasketaan yhteen. Lähtökohtana käytetään edelleen pinta-alan mukaan laskettua työtuloa, mutta maatalousmaan ja MYEL-hehtaarien käsitteet jäävät pois käytöstä. Kasvulliselle metsämaalle säädettiin oma työtuloasteikko ja viljellyn maatalousmaan asteikko tarkistettiin vastaamaan nykytilannetta.

LA/Outi Lehmus

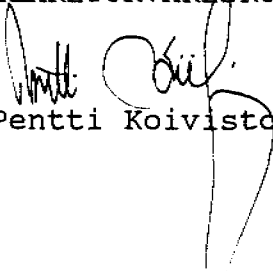
16.1.1990

Viljellyn maatalousmaan osalta määritetään pinta-
alan mukaan lasketun perustyötulon ympärille työ-
tulon normaalialue, jolta työtulo on mahdollista
vahvistaa nykyistä joustavammin. Myös metsämaan
osalta säädettiin työtulon korotus- ja alennuspe-
rusteet.

Laki sisältää myös poronomistajien työtulon mää-
rittämistä koskevia muutoksia.

Laki tulee voimaan 1.7.1990.

ELÄKETURVAKESKUS

Pentti Koivisto

Helena Tapio

LIITTEET

Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta
Laki merimieseläkelain 64 §:n muuttamisesta
Laki kansaneläkelain 79 §:n muuttamisesta
Laki merimieseläkelain muuttamisesta
Laki valtion eläkerahastosta
Laki maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta

N:o 1304

Laki

työntekijäin eläkelain 17 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1989

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/61) 17 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 18 päivänä tammikuuta 1985 annetulla lailla (50/85), uusi näin kuuluva 3 momentti:

17 §

Eläkelaitoksen on ulosottoa varten asianomaisen viranomaisen pyynnöstä ilmoitettava maksamansa eläkkeen määrä sekä tiedossaan olevat muut laitokset, jotka maksavat eläk-

keensaajalle toimeentuloetuuksia. Mitä edellä on säädetty eläkelaitoksesta, koskee soveltuvin osin myös eläketurvakeskusta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1990.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1989

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Sosiaali- ja terveysministeri *Helena Pesola*

Hallituksen esitys 219/89
Lakivaliok. miet. 14/89
Suuren valiok. miet. 223/89

N:o 1305

L a k i

merimieseläkelain 64 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1989

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 26 päivänä tammikuuta 1956 annetun merimieseläkelain (72/56) 64 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 9 päivänä tammikuuta 1981 annetulla lailla (1/81), uusi näin kuuluva 4 momentti:

64 §

Eläkekassan on ulosottoa varten asianomaisen viranomaisen pyynnöstä ilmoitettava maksamansa eläkkeen määrä sekä tiedossaan ole-

vat muut laitokset, jotka maksavat eläkkeensaajalle toimeentuloetuuksia.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1990.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1989

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Sosiaali- ja terveysministeri *Helena Pesola*

Hallituksen esitys 219/89
Lakivaliok. miet. 14/89
Suuren valiok. miet. 223/89

N:o 1250

Laki**kansaneläkelain 79 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1989

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) 79 §:n 1 ja 2 momentti, näistä 2 momentti sellaisena kuin se on 11 päivänä marraskuuta 1988 annetussa laissa (949/88), ja *lisätään* 79 §:ään uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 4 momentiksi, seuraavasti:

79 §

Tähän lakiin perustuvaa etuutta ei saa ulosmitata.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on säädetty, voidaan tämän lain mukainen etuus lukuun ottamatta hoitotukea, haudausavustusta sekä 34 §:n perusteella suoritettavaa etuutta ulosmitata puolisolle tai lapselle taikka vahingonkorvauksena lapselle maksettavan elatusavun perimiseksi.

Eläkelaitoksen on annettava asianomaisen viranomaisen pyynnöstä tämän lain mukaisen etuuden ulosottoa varten tarpeelliset tiedot.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1990.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1989

Tasavallan Presidentti**MAUNO KOIVISTO**Sosiaali- ja terveysministeri *Helena Pesola*

N:o 1309

Laki merimieseläkelain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1989

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 26 päivänä tammikuuta 1956 annetun merimieseläkelain (72/56) 40 § sekä *muutetaan* 36 ja 37 §, 38 §:n 1 ja 3 momentti, 41 §, 44 §:n 1 momentti ja 55 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 37 ja 41 § osittain muutettuina 30 päivänä joulukuuta 1966 annetulla lailla (739/66) sekä 44 §:n 1 momentti osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla ja 9 päivänä tammikuuta 1981 annetulla lailla (1/81), näin kuuluviksi:

36 §

Eläkekassan valtuuskunta nimittää kolmeksi kalenterivuodeksi kerrallaan eläkekassan hallituksen, johon kuuluu viisi jäsentä. Kullekin jäsenelle määrätään henkilökohtainen varamies. Sosiaali- ja terveysministeriön esityksestä nimitetään yksi hallituksen jäsen, joka toimii myös hallituksen puheenjohtajana. Muista jäsenistä tulee kahden edustaa laivanvarustajia ja kahden merenkulkijoita. Merenkulkijoita edustavista jäsenistä tulee toisen edustaa miehistöä ja toisen päällystää. Päällystää edustava jäsen nimitetään kalenterivuodeksi kerrallaan siten, että hallituksessa vuorollaan ovat edustettuina kansipäällystö, konepäällystö ja radiosähköttäjät. Mitä edellä on sanottu jäsenistä, koskee myös heidän varamiehhiään.

Eläkekassan valtuuskunnan on ennen laivanvarustajia ja merenkulkijoita edustavien jäsenten ja heidän varamiestensä nimittämistä hankittava asianomaisen alan kunkin tunnustetun järjestön ehdotus, jonka mukaan valtuuskunnan on nimittäminen toimitettava. Ehdotuksessa, tullakseen otetuksi huomioon, pitää olla jäsenten ja heidän varamiestensä osalta erikseen kaksi kertaa niin monta ehdokasta kuin heitä on nimittettävä. Jos järjestö valtuuskunnan määräämässä ajassa ei tee asianmukaista ehdotusta, on valtuuskunnan kuitenkin suoritettava nimittäminen.

Hallituksen jäsen voidaan erityisestä syystä vapauttaa tehtävästään kesken toimikauden. Jos jäsen tai varamies eroaa tai vapautetaan kesken toimikauden, hänen tilalleen on nimittettävä uusi jäsen tai varamies jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

Hallituksella on oikeus toimia jaostoina, joihin voi kuulua myös eläkekassan johtavia toimihenkilöitä, siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

37 §

Hallituksen tehtävänä on:

- 1) ratkaista eläkeasiat;
- 2) antaa lausuntoja ja tehdä esityksiä merenkulkijoiden eläketurvaa ja sen kehittämistä koskevissa asioissa;
- 3) päättää eläkekassan varojen sijoittamisesta valtuuskunnan vahvistamien periaatteiden mukaisesti;
- 4) nimittää eläkekassan toimitusjohtaja sekä muut johtavat toimihenkilöt sekä päättää heidän palkkauksestaan ja muista näihin toimiin liittyvistä asioista;
- 5) laatia vuosittain eläkekassan tilinpäätös ja vuosikertomus;
- 6) kantaa ja vastata eläkekassan puolesta; sekä
- 7) hoitaa eläkekassan ne asiat, jotka eivät kuulu valtuuskunnan hoidettaviksi.

Hallituksella on oikeus antaa 1, 3, 6 ja 7 kohdassa mainitut asiat tai osa niistä jaostonsa, jäsenensä taikka muun sellaisen toimihenkilön ratkaistavaksi, joka täyttää 35 §:n 2 momentissa mainitut kelpoisuusvaatimukset.

38 §

Hallitus kokoontuu puheenjohtajan tai toimitusjohtajan kutsusta.

Hallitus on päätösvaltainen, kun saapuvilla on puheenjohtaja ja kaksi jäsentä, joista toisen tulee edustaa laivanvarustajia ja toisen merenkulkijoita, ja nämä ovat yksimieliset. Muissa tapauksissa päätösvaltaisuuden edellytyksenä on, että saapuvilla on puheenjohtaja ja vähintään kolme jäsentä. Jaoston päätösvaltaisuudesta säädetään tarkemmin asetuksella.

41 §

Eläkekassan nimen kirjoittaa:

- 1) hallituksen puheenjohtaja yhdessä hallituksen jäsenen tai toimitusjohtajan kanssa;
- 2) toimitusjohtaja yhdessä hallituksen jäsenen tai hallituksen siihen valtuuttaman henkilön kanssa; tai
- 3) kaksi hallituksen valtuuttamaa toimihenkilöä yhdessä.

Eläkekassan on viipymättä ilmoitettava sen nimen kirjoittamiseen oikeutettujen henkilöiden nimet ja kotipaikat sosiaali- ja terveystoimistolle, joka pyynnöstä antaa todistuksen siitä, ketkä ovat oikeutettuja kirjoittamaan eläkekassan nimen.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1989

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

44 §

Valtuuskunta päättää eläkekassan toiminnan yleisistä periaatteista ja valvoo eläkekassan hallituksen toimintaa. Valtuuskunta kokoontuu varsinaiseen kokoukseen vähintään kerran vuodessa viimeistään kesäkuun kuluessa.

55 §

Kassa ei saa ilman sosiaali- ja terveystoimistojen lupaa omistaa muuta liikettä kuin vakuutusliikettä harjoittavan osakeyhtiön osakepääomasta enempää kuin määrän, joka vastaa 20 prosenttia yhtiön osakepääomasta ja kaikkien osakkeiden äänimäärästä, jollei yhtiön toimintaa voida pitää vakuutusliikkeeseen liittyvänä ja tämän kannalta tarkoituksenmukaisena taikka jollei yhtiö ole asunto- tai kiinteistöyritys.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1990.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen lain 36 §:n mukaisesti nimitetty hallitus jatkaa tehtävässään vuoden 1991 jälkeen siihen saakka, kunnes valtuuskunta on nimennyt uuden hallituksen.

Sosiaali- ja terveystoimistojen ministeri *Helena Pesola*

N:o 1372

Laki valtion eläkerahastosta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1989

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Valtion palvelukseen perustuvien tulevien eläkkeiden, perhe-eläkkeiden ja niihin verrattavien muiden etujen maksamiseen varautumiseksi ja näistä eduista valtiolle aiheutuvien menojen tasaamiseksi on valtion eläkerahasto.

2 §

Valtion eläkerahasto on valtion tulo- ja menoarvion ulkopuolinen rahasto, jota hoitaa valtiokonttori.

3 §

Rahaston tuloja ovat rahastolle tuloutettavat virastojen ja laitosten eläkemaksut sekä rahaston varoille saatavat tuotot.

4 §

Valtion virastot ja laitokset suorittavat rahastolle syntyvää eläkevastuuta vastaavaa vuotuista eläkemaksua, jonka perusteet valtioneuvosto määrää. Eläkemaksun suuruudesta ja suorittamisesta päättää valtiokonttori.

Valtion liikelaitosten eläkemaksusta on säädetty erikseen.

5 §

Rahastosta voidaan vuosittain tulo- ja menoarviossa siirtää valtiovarastoon määrä, joka vastaa enintään kolmea neljättäosaa valtion palvelukseen perustuvista eläkkeistä aiheutuva vuotuisesta menosta.

6 §

Se osuus rahaston valtion keskuskirjanpidos-

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1989

sa olevan yhdystilin varoista, jota ei tarvita 5 §:ssä tarkoitettuun siirtoon, lainataan valtiolle tulo- ja menoarviossa olevien menojen suorittamiseen sen mukaan kuin valtiovarainministeriö eduskunnan hyväksymien lainanottovaltuuksien puitteissa päättää.

Rahaston valtion keskuskirjanpidossa olevan yhdystilin varoille ja valtiolle lainatuille varoille valtio maksaa korkoa, jonka suuruuden valtioneuvosto päättää ottamalla huomioon yleisen korkotason sekä työntekijäin eläkelain (395/61) mukaisessa eläkejärjestelmässä vakuutusmaksulainasta perittävän koron. Korko tuloutetaan rahastolle vuosittain jälkikäteen helmikuun loppuun mennessä.

7 §

Rahaston taseessa tai sen liitetiedoissa on ilmoitettava valtion palvelukseen perustuvista eläkkeistä aiheutuva eläkevastuu sekä eläkevastuun kattamaton osa.

8 §

Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta antaa tarvittaessa valtioneuvosto.

9 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1990. Virastot ja laitokset suorittavat 4 §:n 1 momentissa tarkoitettua eläkemaksua kuitenkin ensimmäisen kerran vuonna 1991. Vuodelta 1990 niiden eläkemaksu suoritetaan keskitetysti valtion tulo- ja menoarviosta.

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Ministeri *Ulla Puolanne*

Hallituksen esitys 163/89
Valtiovarainvaliok. miet. 82/89
Suuren valiok. miet. 212/89

N:o 1312

Laki**maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1989

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/69) 1 §:n 3 momentin 2 kohta, 6 c §:n 5 momentti, 8 §, 11 §:n 3 momentti, 15 §:n 1 momentti ja 20 §, sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 3 momentin 2 kohta 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetussa laissa (595/78), 6 c §:n 5 momentti 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa (1325/88), 8 § muutettuna viimeksi mainitulla lailla sekä 23 päivänä joulukuuta 1970, 3 päivänä joulukuuta 1982, 8 päivänä elokuuta 1986 ja 11 päivänä joulukuuta 1987 annetuilla laeilla (830/70, 882/82, 605/86 ja 1009/87), 11 §:n 3 momentti viimeksi mainitussa laissa ja 15 §:n 1 momentti 15 päivänä maaliskuuta 1974 annetussa laissa (219/74), sekä

lisätään lakiin uusi 8 a—8 j § seuraavasti:

1 §

Tämä laki ei kuitenkaan koske

2) maatalousyrittäjää, jonka 8 ja 8 a—8 h §:ssä tarkoitettu työtulo sanottujen pykälien mukaan arvioituna ei vastaa vähintään 500 markan vuosituloa; eikä

6 c §

Perusmäärää laskettaessa ei sovelleta, mitä jäljempänä 8 i §:n 3 momentissa on säädetty. Mitä työntekijäin eläkelain 7 c, 8 ja 8 a §:ssä on säädetty, sovelletaan eläkkeen perusmäärään mutta ei sen täydennysosaan.

8 §

Eläkkeen perusteena olevan työtulon määrittämistä varten maatalousyrittäjälle vahvistetaan se työtulo, jonka hänen voidaan kohtuudella arvioida jatkuvasti saavan tämän lain piiriin kuuluvasta toiminnastaan.

8 a §

Maatilataloudessa viljelmän vuotuinen työtulo on viljellyn maatalousmaan ja kasvullisen metsämaan perusteella määriteltujen vuotuisen työtulojen yhteismäärä.

8 b §

Viljellyn maatalousmaan vuotuista työtuloa määriteltäessä pidetään perustyötulona hehtaarilta:

ensimmäisiltä 12 hehtaarilta	640 markkaa
seuraavilta 10 hehtaarilta	260 markkaa
seuraavilta 10 hehtaarilta	175 markkaa
seuraavilta 30 hehtaarilta	55 markkaa
lopulta hehtaareilta	10 markkaa

Työtulon normaalialue on enintään 130 prosenttia ja vähintään 85 prosenttia perustyötulosta. Jos maatilatalouden harjoittajia, joille työtuloa määritellään, on yksi, ovat sanotut prosenttiluvut 115 ja 70.

Viljellyn maatalousmaan vuotuinen työtulo on maatilatalouden harjoittajien hakemuksessaan 2 momentissa tarkoitettulta normaalialu-

eelta esittävä markkamäärä. Jos sanottua markkamäärää ei esitetä tai esitetty määrä on ilmeisessä ristiriidassa viljelmän tosiasiallisten olosuhteiden kanssa, työtulo on perustyötulon suuruinen.

Siltä ajalta, jolta maatilatalouden harjoittajien maatilatalous viljelmällä ei ole yhdenjaksoisesti jatkunut kahta vuotta, viljellyn maatalousmaan vuotuinen työtulo on vähintään perustyötulon suuruinen.

Viljellyn maatalousmaan vuotuinen työtulo voidaan vahvistaa 1—4 momentin säännöksistä poiketen, jos viljely- tai muu tuotantotapa, viljelmällä työskentelevien maatilatalouden harjoittajien poikkeuksellinen määrä, viljelmän tuottavuus tai muu näihin verrattava syy niin edellyttää.

8 c §

Kasvullisen metsämaan vuotuista työtuloa määriteltäessä pidetään perustyötulona hehtaarilta:

Etelä-Suomessa
ensimmäisiltä 120 hehtaarilta 25,0 markkaa
seuraavilta 280 hehtaarilta 12,5 markkaa

Keski-Suomessa
ensimmäisiltä 150 hehtaarilta 20,0 markkaa
seuraavilta 350 hehtaarilta 10,0 markkaa

Pohjois-Suomessa
ensimmäisiltä 200 hehtaarilta 15,0 markkaa
seuraavilta 500 hehtaarilta 7,5 markkaa

Kasvullisen metsämaan työtulo määritellään 1 momentin mukaista perustyötuloa suuremmaksi, jos maatilatalouden harjoittajat osallistuvat metsän hakkuutöihin tai jos heidän työpanoksensa viljelmän metsätaloudessa muutoin on tavanomaista suurempi.

Työtulo määritellään 1 momentin mukaista perustyötuloa pienemmäksi, jos metsä sijaintinsa vuoksi on erittäin huonotuottoinen tai jos metsän hoitotyöt on sopimuksella tai muutoin annettu muiden tehtäviksi.

8 d §

Viljelmän työtulo jaetaan maatilatalouden harjoittajien kesken siinä suhteessa kuin he ottavat osaa työhön viljelmällä. Tällöin aviopuolisoiden yhteisestä työtulosta katsotaan kummallekin puolisolle kuuluvan yksi kolmasosa ja loput jaetaan heidän keskenään siten kuin

he ovat yhteisessä hakemuksessaan esittäneet tai, jollei tällaista hakemusta ole tehty, kummallekin tasan. Erityisestä syystä työtulon jakautuminen puolisoitten kesken voidaan kuitenkin vahvistaa edellä sanotusta poiketen.

8 e §

Maatilatalouden työhön osallistuvan perheyhtymän jäsenen työtulona pidetään hänelle maksettavaa palkkaa ottaen kuitenkin huomioon, mitä 8 §:ssä on säädetty.

8 f §

Poronmistajan vuotuinen työtulo on 12 markkaa hänen omistamaltaan lukuporolta lisättynä 24 markalla jokaiselta hänen työpäivältään tämän lain piiriin kuuluvassa poronhoitotyössä. Poronmistajan työtuloon lisätään palkkiot hänen paliskunnan poroisäntänä tai rahastonhoitajana tekemästään työstä.

8 g §

Vakuutuksen alkaessa maatalousyrittäjien eläkelaitos vahvistaa maatalousyrittäjän työtulon. Jos työtuloon vaikuttavat seikat myöhemmin olennaisesti muuttuvat, tarkistetaan se hakemuksesta. Eläkelaitos voi myös omasta aloitteestaan tarkistaa työtulon. Työtuloa ei saa kuitenkaan muuttaa takautuvasti.

Edellä 8 b §:n 4 momentissa tarkoitettulle maatilatalouden harjoittajalle vahvistettu työtulo voidaan sanotussa momentissa mainitun ajan kuluttua tarkistaa vastaamaan viljelmän olosuhteiden mukaista työtuloa, vaikka työtuloon vaikuttavissa seikoissa ei olisi tapahtunut 1 momentissa tarkoitettua olennaista muutosta.

Sen kalenterivuoden jälkeen, jonka aikana maatalousyrittäjä on täyttänyt 62 vuotta, tarkistetaan työtuloa vain, jos maatalousyrittäjä ei täytä 1 §:n mukaisia vakuuttamisedellytyksiä.

8 h §

Sen estämättä, mitä 8 ja 8 a—8 g §:ssä on säädetty, osa-aikaeläkettä saavan maatalousyrittäjän työtuloksi vahvistetaan puolet 6 §:n 1 momentissa tarkoitettua keskimääräisestä työtulosta.

8 i §

Eläkkeen perusteena oleva työtulo saadaan jakamalla vahvistettujen ja työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaisesti tarkistettujen työtulosten yhteismäärä vastaavalla ajalla.